Contributed by Serge Alvarez en Louis Verheyden
woensdag, 23 december 2009 - Last Updated zaterdag, 26 december 2009



Tijdens de onderhandelingen over de invoering bij De Post van een nieuw statuut, de “wijkpostbode”, voorheen “postbezorger” genaamd, voerden de postbodes in oktober een reeks radicale gevechten. Er braken spontane stakingen uit, vooral in het Luikse, Waals Brabant en Brussel, die begin oktober uitliepen in verschillende dagen algemene staking.

Al jaren voeren de postbodes actie tegen het personeelsgebrek, voor de gelijke behandeling van contractuelen en statutairen en voor het statutair maken van de contractuelen. De maat was vol met het invoeren van nog maar een nieuw nepstatuut. Het is duidelijk: de Postdirectie wil de syndicale slagkracht breken.

De vakbondsleidingen steunden weliswaar de acties, maar deden niets om hen te coordineren. De acties werden weinig gevolgd in Vlaanderen omdat zowel de ACOD als ACV-Transcom voor de plannen van de directie hadden gestemd. Er is een de facto communautaire splitsing van de vakbonden onder druk van de directie Thijs/Durez/Van Acker.

Langs Franstalige kant zijn de acties uiteindelijk doodgebloed bij gebrek aan coordinatie. De ACOD verklaarde het einde van de staking teneinde in sereniteit te kunnen onderhandelen. Bij de Post is het bestaan van een gemeenschappelijk vakbondsfront een belangrijke zaak om te kunnen mobiliseren. Het eenzijdig opgeven van het verzet door de ACOD gaf het ACV en het ACLVB de kans om de acties enkel nog te dekken, zonder er actief voor op te roepen. Actie op straat!

Afgelopen jaren zagen vele burgercomités ter verdediging van de wijkpostkantoren het licht. De sympathie van de bevolking met de stakingen van de postbodes zijn ook het gevolg van acties tegen de sluitingen van kantoren. Langs Franstalige kant heeft een coordinatie van zulke comité's een delegatie gestuurd naar de vakbondssecretarissen, die echter het belang van een gezamenlijke mobilisatie van gebruikers met het personeel niet inzagen.

Een petitie tegen de invoering van het statuut van wijkpostbode werd op initiatief van enkele syndicale militanten van het ACV gelanceerd op Facebook. Er zijn intussen reeds meer dan 5000 ondertekenaars. Een bescheiden stap naar de bewustmaking van de burgers... Het komt er nu op aan dit te laten uitmonden in het opzetten en versterken van comité's en het interpelleren van parlementairen over hun verantwoordelijkheid in de bescherming van een echte publieke dienst. 't Zal op straat zijn dat we krachtsverhoudingen zullen opbouwen.Vanwaar dit conflict?

Toen Johan Vande Lanotte (SP.a) het kapitaal van De Post, een autonoom overheidsbedrijf, openstelde voor privékapitaal, werden grote onderhandelingen opgestart tussen verschillende operatoren. Uiteindelijk ging investeringsgroep CVC Capital Partners met de taart lopen. CVC is vooral bekend voor haar Leverage Buy Out. Dit bestaat erin kapitaal te verzamelen en te lenen om een bedrijf op te kopen, te herstructureren en er de interessante happen uit weg te halen, de winsten binnen te halen, en uiteindelijk het bedrijf te koop te stellen. CVC toonde reeds in Denemarken haar capaciteit om de publieke postdienst te ontmantelen.

In naam van het autonome beheer en onder voorwendsel van de Europese richtlijn Mc Creevy die de liberalisering van de postdiensten oplegt tegen 1 januari 2011, staan de regeringen overal een grotere uitbuiting van het personeel toe.

Contributed by Serge Alvarez en Louis Verheyden
woensdag, 23 december 2009 - Last Updated zaterdag, 26 december 2009

De regering steunde zo binnen het Beheerscomité de 3 Geo-routeprojecten die elk de productiviteit met 10% vehoogden, en de halvering van het aantal postkantoren.

In woorden verdedigen PS et Ecolo de publieke diensten, de werkgelegenheid en het milieu. In daden vallen ze het postnetwerk aan. Moet Laurette Onkelinx (PS) geloofd worden wanneer ze zegt “dat het niet aan de privé is om regels op te leggen aan de overheid”? Nochtans hebben PS en sp.a de privatiseringen mee goedgekeurd en uitgevoerd. De wet laat De Post slechts per uitzondering toe niet-contractueel personeel in dienst te nemen. De realiteit is echter dat momenteel de helft van het personeel met een privé-statuut werkt dat beduidend slechter is dan het ambtenarenstatuut. Vandaag werkt 30% van het personeel met een contract van beperkte duur, zonder mogelijkheid om een contract van onbeperkte duur te krijgen. Een kantoor kan zelfs interimpersoneel aanwerven op noodmomenten...Een nieuw project van ontmanteling van De Post

Op dit ogenblik krijgen interims maar twee dagen opleiding om de job te leren. Dit leidt er dikwijls toe dat ze 50 uren per week kloppen in plaats van de voorzien en betaalde 38 uren. Nu wil De Post een nieuw statuur invoeren dat nog precairder is, de “wijkpostbode”. De postbedeling zal worden geherorganiseerd: het vaste personeel zal de rondes moeten voorbereiden, aangetekende zendingen en pensioenen moeten bezorgen en de zakken voor de “bezorgers” moeten afleveren. De “bezorger” gaat dan in een depot de post ophalen die door de statutaire postbode werd geschikt. Deze nieuwe postbodes zullen 3 uur per dag werken voor een uurloon van 8,43 euros bruto. Ze zullen een vergoeding van 25 eurocent per dag krijgen voor het onderhoud van hun fiets. Uiteindelijk zullen ze ongeveer 330€ per maand verdienen... In Nederland waar het systeem reeds bestaat, gaat het vooral om gepensioneerden, studenten en huisvrouwen. Het is nogal duidelijk dat dit een nieuwe personeelscategorie in het leven roept en een neerwaartse druk betekent op de lonen en arbeidsvoorwaarden. Bovendien hebben deze mensen totaal geen contact met hun collega's. Er zal weinig solidariteit zijn en de syndicalisatiegraad zal serieuze klappen krijgen.Negatief over de ganse lijn...

Dit nieuwe statuut zal slecht zijn voor de betrokken werknemers. Het zal rampzalig zijn vor de kwaliteit van de dienstvelening. En ze zal katastrofaal zijn voor het leefmilieu. Gedaan met de kwaliteitsvolle dienstverlening: Er zullen twee soorten postbedeling zijn: een eerste voor bedrijven en personen die betalen voor een snelle bedeling, op zich genomen door professionele postbodes, en een tweede voor gewone mensen.

Wat het milieu betreft, zal de privatisering om te beginnen de markt opengooien, wat betekent dat naast de ronde door een rode camionette van De Post, dezelfde ronde nog eens zal gedaan worden door UPS, TNT, DHL en evntueel andere kleinere privébedrijven. Bovendien zullen de rondes te voet of per fiets van de postbodes in de landelijke zones vervangen worden door rondes per motorfiets of met de vrachtwagen.

De fusie van 550 kantoren in 130 “platformen” zalbovendien de afstanden verlengen die de post moet afleggen, behalve die van de zware vrachtwagens uit de verdeelcentra. In stedelijke zones zal de reorganisatie leiden tot het passeren van drie tot vijf vrachtwagens in de plaats van één normale ronde te voet of met de fiets... Een eerste vrachtwagen brengt de post voor de bedrijven, een tweede de zakken voor de postbezorgers, een derde de pakketen, een vierde de transacties, een vijfde vrachtwagen komt tenslotte de post ophalen in de rode postbussen. Ook dit bilan op vlak van CO2-uitstoot en milieuhinder verdient enige aandacht op een moment dat Johnny Thijs een ecologisch label wil verkrijgen voor het bedrijf...